

241 CHRISTIANSHAVN

Værdigt, men ikke for langsomt

Kong Chri - stian stod paa Slots - hol - mens Grund med sin

3 mæg - ti - ge Stok i Haand, han stir - re - de hvast paa det

6 stri - de Sund, et Bil - led steg frem for hans Aand:

1. Kong Christian stod paa Slotsholmens Grund
med sin mægtige Stok i Haand,
han stirrede hvast paa det stride Sund,
et Billed steg frem for hans Aand:
2. Paa Holmen en Børs i "hans egen Stil"
over Strømmen en Bro han saa
og dør - i hans Øjne lyste et Smil -
en By fuldfærdig den laa.
3. Vel var det en Fæstning mod Fjendevold,
dog ej ene det: En Havn,
en Handelsstad med Accice og Told
en By med hans eget Navn.
4. Mikkell Vibe bygged den første Gaard
og flere sig rejste i Hast,
i grønne Kanaler Aar efter Aar
fløj farvede Vimpler fra Mast.
5. Mellem Havnen muntre blaanende Strøm
og Voldgravens vuggende Siv,
der ligger nu Byen - en Fortidsdrøm
med Nutidens larmende Liv.
6. Og Byen har arvet Kongens Humør,
er ung trods de tre Hundred' Aar, -
der ymtes vel om at Idyllen dør,
hvis friere Rum den faar.
7. Lad snakke hvem vil - frit ud Du dig fold:
Thi Drømmen tilbage bli'r,
saalænge Du ejer din grønne Vold,
og "Frelserens" dejlige Spir.

Ove Bauditz